

Appelsinvand og appelsindrik behøver ikke at have set mange appelsiner i løbet af deres liv. Der kan være tale om kunstige smagsstoffer, kunstige konsistensmidler og kunstige farvestoffer, og i virkeligheden synes der mest at være tale om et produkt fra Kemisk Værk i Køge, som så går under en eller anden betegnelse i retning af appelsinvand. Muligvis har man en enkelt appelsin, som man ruller ned igennem produktionshallen en gang om dagen, hvorefter den bliver lagt tilbage i pengeskabet.

Hvis vi ser på sødestoffer, er det jo rigtigt, som erhvervsministeren er inde på, at det var en relativt beskedent udvidelse af sødestofdirektivet, Kommissionen foreslog, og som fandt sted her for nylig. Men hvis man ser på udviklingen internationalt, er der altså grund til at ringe med alarmklokkerne.

I England er forbruget af kunstige sødemidler f.eks. fordoblet – og for de mest hyppigt anvendte midlers vedkommende femdoblet – inden for de sidste 5 år. Det er en voldsom stigning i brugen af kunstige sødemidler, og det er vel at mærke ikke en brug, som kun har noget at gøre med, at man fremstiller produkter, som er specielt velegnede til diabetikere, slankekur eller andet. Det er noget med, at flere og flere produkter, der bruges i det daglige, f.eks. morgenmadsprodukter, sødes kunstigt, for at der kan opnås en helt urealistisk smag.

Vi synes, det er dybt betænkeligt, hvis især danske børn – men for den sags skyld europæiske børn i det hele taget – i stigende omfang vænnes til, at produkter smager anderledes, end de gør fra naturens hånd, og at alt skal være kunstigt sødet for at kunne glide ned. Det vil ødelægge madkulturen, og det vil ødelægge muligheden for at opretholde en ordentlig ernæringspolitik, og hvis vi ikke stopper den slags udvikling, får sundhedsministeren relativt hurtigt et problem i en anden del af sit virke, nemlig med hensyn til sundhedsudgifterne til reparation af alle de skader, der sker ved en forkert ernæring.

Indledningsvis vil jeg også sige, at spørgsmålet om tilsætningsstoffer ofte bliver gjort til et modsætningsforhold mellem forbrugerne og erhvervslivet, og det mener jeg er en forkert modsætning. Jeg mener, at der mere er tale om et modsætningsforhold inden for erhvervslivet, nemlig mellem de kvalitetsorienterede producenter og de producenter, der producerer dårlige eller underlødige produkter, hvor man skjuler manglende hygiejne, dårlige råvarer og

tricks i produktionsprocessen bag yderligere brug af tilsætningsstoffer.

Derfor er det for os også et spørgsmål om en progressiv erhvervs politik, hvor vi ønsker at gavne den type producenter, som satser på ordentlig hygiejne og på høj kvalitet. De bruger nemlig ikke ret mange tilsætningsstoffer. Og de økologiske producenter har jo vist, at det faktisk kan lade sig gøre at undvære langt de fleste af tilsætningsstofferne. Men hvis vi omvendt åbner for en meget vidtstrakt brug af mange tilsætningsstoffer, gavner vi altså den useriøse del af erhvervslivet, som producerer underlødige varer.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at vi også ser det som et spørgsmål om at gavne nogle små producenter, og jeg ved, at SF og erhvervsministeren deler en interesse for at styrke små og mellemstore virksomheder, der produktudvikler og fremstiller varer af høj kvalitet.

På fødevareområdet er det jo faktisk sådan, at mange af de små nichevirksomheder, som satser på kvalitet, netop er dem, der bruger meget få tilsætningsstoffer, og de bliver jo udsat for ublu konkurrence, hvis de er udsat for konkurrence fra varer, der er produceret med mange billige tilsætningsstoffer, men med en lav kvalitet. Så også her kunne der være nogle fælles berøringspunkter i vores synspunkter.

Det, som vi altså synes der er brug for i dag, når vi skal fastlægge en linje for den fremtidige danske indsats i forhold til tilsætningsstoffer, er for det første at præcisere, hvad det egentlig betyder, at et tilsætningsstof ikke må være sundhedsskadeligt.

Det betyder nemlig, at der skal anvendes et reelt forsigtighedsprincip, sådan at selv om man ikke har kunnet bevise et stofs allergifremkaldende eller kræftfremkaldende konsekvenser, eller hvad det måtte være, skal stoffet ikke tillades, blot der er berettiget tvivl om dets konsekvenser.

Det er i øvrigt et forsigtighedsprincip, som også fremgår af regeringens udspil til regeringskonferencen i EU på SF's foranledning, så her har vi altså en udmøntning af forsigtighedsprincippet på et bestemt område, nemlig på fødevareområdet.

Dette sundhedsprincip betyder også, at hvis et stof er mistænkt for at være allergifremkaldende, bør det også være en del af kriteriet for vurderingen af, hvorvidt stoffet skal godkendes eller ej. Svenskerne henviser jo til en dansk undersøgelse, der viser, at 1-2 pct. af børn mel-